

Totem 5: de gewone grootoorvleermuis

Als de zon ondergaat en de tuin van Psychiatrisch Centrum Ariadne stil wordt komt **de gewone grootoorvleermuis** tevoorschijn.

Ze heeft oren zo groot dat ze muggen hoort gapen. Haar oren zijn bijna net zo lang als haar hele lijf. Dat is handig, want ze jaagt niet alleen met echolocatie, maar ook door te luisteren naar het geritsel van insecten in de bladeren. Ssst ... hoor jij daar ook iets? Motten, kevers, spinnen, ... ze hoort ze en pikt ze vliegensvlug van takken en muren.

De gewone grootoorvleermuis vliegt langzaam en sierlijk, alsof ze danst door de lucht. Soms hangt ze even stil, als een helikopter, om beter te mikken op haar prooi.

Van zodra het ochtendgloren aanbreekt en haar buik gevuld is, kruipt de grootoorvleermuis terug weg in een holle boom, een oud gebouw of een rustig hoekje ergens in het park. Daar slaapt ze met haar oren opgevouwen onder haar vleugels. Dit doet ze ook tijdens de winter. Want wanneer het buiten koud wordt, de bladeren beginnen te vallen en er minder insecten zijn om te eten, zoekt ze een rustig, vochtig en vorstvrij plekje waar ze haar ondersteboven in een hele lange, diepe winterslaap valt, tot de lente terug aanbreekt!

De vleermuis op de totempaal gaapt: "In het hout leeft een krachtpatser. Ga op zoek naar de neushoornkever!"

